

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 121-ҳадис

121/146 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنَّ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ، وَهُوَ صَعِيدٌ أَفْيَحٌ، فَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: احْجُبْ نِسَاءَكَ، فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُ، فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً، وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً، فَنَادَاهَا عُمَرُ: أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكَ يَا سَوْدَةُ، حَرِصًا عَلَى أَنْ يَنْزَلَ الْحِجَابُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ.

121.146 Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг аёллари қазои ҳожат учун тунда маносиъга* чиқишарди. У баланд ва кенг жойдир. Умар Набий соллаллоху алайҳи васалламга: «Аёлларингизни парда ортига олинг», дер эди. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам эса буни қилмас эдилар. Кечаларнинг бирида Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг жуфти ҳалоллари Савда бинти Замъа оқшом вақти ташқарига чикди. У бўйи узун аёл эди. Умар ҳижоб (ҳақида оят) тушишини қаттиқ истаганидан унга: «Ҳой Савда, биз сени таниб бўлдик!» деб бақирди. Кейин Аллоҳ ҳижоб оятини нозил қилди».

* «Маносиъ» деб аслида баланд ва кенг жойга айтилади. Бу ерда эса ўша даврда Мадина шаҳри ташқарисидаги қазои ҳожат учун чиқиладиган махсус кенглик назарда тутилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

